

Maade. Det er imidlertid til vor store Glæde sket i de senere Aar. Nu er vor Industri kommen paa Højde med andre Landes Udvikling. Men det er dog maaske et andet Spørgsmaal, som jeg ikke skal indlade mig paa at stille, om ikke Industriens Produktion nu har vokset sig saa stor og omfattende, at der kan være Tale om Overproduktion. Vi vide jo alle, der have fulgt lidt med Tiden, at der ikke er meget Marked udover Landets Grænser for den danske Industris overskydende Produktion. Det er maaske et Spørgsmaal, om ikke Produktionen er for stor for Tiden, om der ligger saa meget hen paa Lagrene, at der er bundet saa store Kapitaler deri, at det ogsaa noget kan være Skyld i den Pengemangel, som for Tiden findes i vort Land. Det er et stort Spørgsmaal, men, som sagt, det vilde ogsaa i mine Øjne være farligt, om man vilde gaa Industribeskyttelsen for nær i Øjeblikket. Jeg tror imidlertid, at man gør baade en god og en retfærdig Gerning ved at støtte det foreliggende Forslags Gennemførelse. Vor nuværende Toldlov er saa gammel og forældet paa mange Omraader, at hvis vi ikke faa en Toldlov gennemført nu, vilde det medføre Ulemper at skulle fortsætte med den, indtil der kommer Folk, der evne at løse Opgaven. Jeg tror, at Tendenserne fra alle Sider i Øjeblikket gaa i Retning af at ønske Sagen bragt til Løsning, og jeg tror at kunne forsikre, at man ikke fra et Industribeskyttelsesstandpunkt vil kunne vente at faa et bedre Forslag gennemført end det foreliggende.

Der er faldet en Udtalelse fra den ærede Ordfører for Toldudvalget, som jeg i denne Forbindelse gerne vil understrege som en af de vigtigste Udtalelser, der ere faldne i denne Debat. Jeg tror at turde sige, at denne Mand med sin Udtalelse har gavnet Industrien mere i Retning af denne Sags Gennemførelse end mange, for ikke at sige alle de Taler, der ere holdte, og det var en Udtalelse, der netop nu paa rette Maade og i rette Tid har Ærinde ud til Folket. Den ærede Ordfører tilføjede, at han var Beskyttelsesmand, og da han altsaa er det i dette Ords videste Forstand, medens jeg ikke er det, staa vi i denne Henseende som Modstandere. Men ogsaa jeg ønsker netop dette store Spørgsmaal i vort Land løst. Jeg tror, at der netop for Tiden er en Løftning i vort Folk og en Villie til at række hinanden Haanden netop paa disse neutrale Omraader, som der ikke har været i lange Tider, og jeg tror, at vi bør drage Nytte af dette

Forhold, som ingen Sinde tidligere har været fremme, da det maaske kan være lang Tid, inden det kommer til at foreligge igen.

Inden jeg endelig forlader den Side af Sagen, kunde jeg have Lyst til fra et Landbrugsstandpunkt at dvæle ved nogle Udtalelser, som faldt fra det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Bramsen), særlig under den første Dags Debat. Den ærede Medlem holdt et udmærket Foredrag, indgaaende, sagligt og hensynsfuldt, men det var en lille Smule snærende til det danske Landbrug. Det ærede Medlem kom til at sige, at de Bevillinger, der bleve givne til det danske Landbrug, i det mindste til et Beløb af 2 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., saa at sige bleve skænkede Landbruget. Hvad nu Beløbet Størrelse angaar, kunne vi godt lade Beløbet staa. Det er ikke noget stort Beløb i Sammenligning med de Beskyttelsessummer, der er Tale om for den danske Industri. Men det ærede Medlem kom i denne Forbindelse til at nævne bl. a. den Subvention, som kommer det danske Landbrug til gode ved Forsendelsen af Landbrugsprodukter fra Esbjerg til England. Det er ikke noget stort Beløb, det var vist 370,000 Kr., der blev nævnt. Det forholder sig jo sikkert med denne Bevilling paa samme Maade, som da man i sin Tid indførte Beskyttelsestold for den danske Industri: man indførte den Slags Ting for at fremhjælpe en ny Indtægtskilde. Det har sikkert ogsaa været Formaalet med denne Subvention, som af den danske Stat gives til Hjælp for Indførselen af Landbrugsprodukter til England. Men naar man ved, at der her fra Landet, f. Eks. i 1906, er udført Landbrugsprodukter for et Beløb af 280 Mill. Kr. ad denne Linie, maa det dog siges, at det ovennævnte Beløb i Sammenligning hermed er saa forsvindende lille, at man ikke gerne skulde tale om det. Og naar denne Udgift afholdes af Staten, er det jo sikkert nok, for at Staten derigennem gerne skulde og vilde have denne Sag i sin Haand. Denne Sag er saa vigtig for vort Land, at Staten bør være medbestemmende om, hvad der bør gøres, for at Varerne paa bedste Maade kunne indføres paa Verdensmarkederne. Jeg skal tilføje, at jeg ingenlunde skulde føle Ærgrelse, om denne Bevilling kunde falde bort. Ærede Medlemmer ville kunne se, at 370,000 Kr., fordelte paa en Udførselsværdi af 280 Mill. Kr., ere en saa forsvindende og ubetydelig Sum, at det danske Landbrug i Virkeligheden ikke har Spor af Fordel deraf, set fra den Side.